

[Rager.]

under Hjælp har kunnet ydes, ikke har været den til Opnaaelse af de tilstræbte Hensigter bedst egnede. Jeg haaber, at den højtærede Minister vil være villig til at forhandle med de interesserede Parter om en Ordning.

Med disse Bemærkninger skal jeg anbefale Lovforslaget til hurtig og velvillig Behandling.

Valdemar Thomsen: Det er vel nu tredie Gang, Loven af 27. Marts 1934 om Foranstaltninger til Fremme af danske Erhvervsinteresser skal fornyes. Med Hensyn til den Støtte, der gennem Loven ydes og i Fremtiden skal ydes Industrien, synes jeg, at naar man tager Industriens glimrende Udbyttmuligheder i Betragtning, maa den i højere Grad, end Tilfældet er, kunne klare sig selv. Det er i hvert Fald at gaa for vidt, naar man, saadan som Tilfældet har været, giver Eksportkreditter til Leverançer ogsaa i Indlandet. Af et Bilag til Lovforslaget ser jeg, at der i Tiden til Januar 1938 paa de ydede Laan til Industrivirksomheder som Tab er afskrevet over 500 000 Kr. I denne Forbindelse kunde der maaske være Anledning til at sige til det ærede Medlem Hr. Drachmann, der var Ordfører for det konservative Parti, og som udtalte, at Industriens Eksporttal stillede Landbruget i Skygge, at det ærede Medlem aabenbart har glemt at tage Industriens valutafortærende Egenskaber i Betragtning — i Modsatning til Landbruget, der i høj Grad er valutaskabende, og uden denne gode Egenskab ved Landbruget kunde Industrien vel overhovedet vanskeligt bestaa. Der er ingen Tvivl om, at mange af disse ofte kunstige Industrier, der her er Tale om, i Virkeligheden er Konkurrenter til Landbruget derigennem, at vore Afsætningsmuligheder til Udlandet svækkes, og derfor er der naturligvis dobbelt Grund for os, som søger at varetage Landbrugets Interesser, til at modsætte os nærværende Lov, for saa vidt angaar Støtte til Industrien. Vi bør efter min Mening i langt højere Grad samles om de Erhverv, der i vort Land kan kaldes naturlige Erhverv.

Noget anderledes forholder det sig, naar Talen er om Driftsloaen til Haandværket, hvor for det første Tabene ikke er ret store, og derfor synes jeg, at den Tanke, det ærede Medlem Hr. Rager udkastede, ikke er særlig tiltalende; den gaar jo nærmest ud paa, at Haandværkerne skulde staa solidariske eller i hvert Fald stille visse

Garantier for de Laan, der ydes. Det forholder sig jo saaledes med Haandværkerne, at de i Almindelighed aldeles ikke har Arbejdsvilkaar, der taaler nogen som helst Sammenligning med Industriens, tværtimod, de fleste Haandværkere er meget haardt ramt økonomisk paa Grund af Landbrugets ringe Købekraft. Af den Grund ser vi med Velvilje paa, at Regeringen paatænker i større Udstrækning end hidtil at komme navnlig de mindre Haandværkere til Hjælp. Vi ser ogsaa med Velvilje paa Støtte til Fremme af Afsætningen af danske Produkter, og vi vil være indforstaaede med, at man paa dette Omraade strækker sig videre end paatænkt.

Oluf Pedersen: Retsforbundet har modsat sig den bestaaende Lov, fordi vi principielt maa være imod, at Staten yder Laan og Garantier. Jeg hører nok, at med Hensyn til Haandværket synes baade Venstre og Radikale og Det frie Folkeparti, at der skal bydes oyer, og de kan jo ogsaa have Ret i, at man har mishandlet Haandværkerne her i Landet, men jeg synes nu ikke, man skal bøde paa denne Mishandling ved at yde dem Laan. Den Maade, hvorpaa man skal hjælpe Haandværkerne, maa da virkelig være den, at man afskaffer Dyrtiden og Prisforfalskningen — det var der Mening i. Jeg kan ikke se, man kan bygge det hele op ved at yde Støtte, hvilket vil sige, at man yder Særfordele, for Særfordele kan man aldrig yde ligeligt, der vil altid gøres Uret mod nogen.

Lovforslaget drejer sig om meget store Summer. Staten yder Laan der, hvor ingen andre vil, yder Laanene under saadan en Form, at jeg synes, man med Rette kan sige, at der er Tale om Dumping, baade indadtil over for bestaaende Virksomhed og udadtil over for andre Lande. Det er urimeligt at opretholde en saadan Lovgivning.

Man kan jo nok sige, at Danmark i de senere Aar har faaet en stor Industrieksport, og jeg hører, at det ærede Medlem Hr. Drachmann er meget glad for denne Forøgelse af Industrieksporten, men der er det mærkelige, at hvis man undersøger, hvordan det ligger med denne Forøgelse, viser det sig, at det er den ubeskyttede Industri, som har den store Forøgelse i sin Eksport, medens den Industri, som det ærede Medlem Hr. Drachmann altid er saa kær over for, i meget ringe Grad har øget sin Eksport. Det tyder jo ikke paa, at den Politik, som det ærede Medlem Hr. Drachmann ønsker at føre over for Industrien, har været videre heldig.